

ارائه شده توسط :

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتربر

ارزیابی معماری سازمانی: بررسی ادبیات منظم

چکیده:

با کلی نگری در گیر با انسجام در میان عناصر سازمانی مانند استراتژی سازمانی، نیازهای کسبوکار و نقش توابع IT در حمایت از کسبوکار، معماری سازمانی (EA) بهمنظور تبدیل شدن به مزیت اصلی رقابتی رشد کرده است. اگرچه EA یک حوزه پژوهشی بالغ است، اما برای فهمیدن چگونگی کار کمی انجام گرفته است، برای مثال، شکل‌ها یا عناصر سازمانی دیگر با کل EA همکاری می‌کنند. این مقاله بررسی مقالاتی در مورد تکامل EA را ارائه می‌کند. انواع مختلفی از تکامل بهمنظور اطمینان از نیازهای EA که بهوسیله نوآوری‌های مختلف IT تأمین شده، ضروری هستند. با این حال، ارزیابی EA توجه کمی را در ادبیات دانشگاهی جذب کرده است. بنابراین، هدف از بازبینی این مقاله بررسی این موضوع است، که می‌تواند به عنوان یک تابع برای توسعه زمینه بیشتر به کار گرفته شود. به طور کلی، این تحقیق نشان می‌دهد در حالی که مطالعات کمی در این زمینه انجام شده است، تحقیقات به طور خاصی فاقد مطالعات تجربی از چگونگی تکامل EA در عمل است، در حالی که دیدگاه‌های کلی نسبت به تکامل EA تقریباً غیر موجود هستند.

کلمات کلیدی: معماری سازمانی، ارزیابی، بررسی ادبیات، سنجش‌ها

۱- مقدمه

در یک دنیای بسیار مشتق شده از فناوری اطلاعات، و جایی که بازدهی از طریق IT و تصمیم‌گیری از طریق استفاده از اطلاعات محوری بهمنظور به دست آوردن یا، حفظ، مزیت‌های رقابتی، EA، و زمینه‌های مرتبط، افزایش یافته، نسبت به هر چیزی مهم‌تر هست (زا چمن 1997). با توجه به این واقعیت که EA، به عنوان مرکز خود، "آنالیزها و مستندات یک سازمان در حالت‌های آینده و فعلی خود از یک استراتژی یکپارچه، کسبوکار، و دیدگاه فناوری" را آسان می‌سازد (برنارد، ۲۰۱۲)، EA انسجام سراسر کسبوکار- بین واحدهای کسبوکار، استراتژی، مدیریت و IT را توانمند می‌سازد.

به طور سنتی، EA نسبت به درک و ارائه مؤلفه اساسی سازمان از طریق مدل‌سازی روش‌ها و نمادها متمرکز شده است. با این حال، توجه کمی به برپایی و به کارگیری مفاهیم EA در سازمان‌ها شده است (لوح و لنگر ۲۰۱۲). همان‌طور که توسط لوح و لنگر اشاره شد (۲۰۱۲)، مدیریت EA (EAM) از جasaزی نشدن مناسب در سازمان و شیوه‌های موجود مدیریتی IT رنج می‌برد. بنابراین، در حالی که تحقیقات EA و شیوه‌ها به‌طور عمدی با آنالیزهای کلی و مستندسازی سازمانی مشغول شده‌اند، وقتی که آن برای چگونگی تحقق ایده‌ها و طرح‌های معماری از طریق پروژه‌های روزانه، و سیستم پیاده‌سازی و غیره به وجود می‌آید، دانش را کم دارد. و اینکه چگونه این عناصر با معماری همکاری می‌کنند. به عنوان نتیجه فقدان عملیاتی EA، گروه‌های معماری در کسب‌وکارها و زمینه کلی، اغلب برای عمل کردن به عنوان یک محل مناسب موردانتقاد قرار گرفته‌اند (کوخ ۲۰۰۵)، که مدل‌ها و مباحث نظری از نگرانی‌های عملی کسب‌وکار قطع می‌شوند- درنتیجه هیچ ارزشی به سازمان افزوده نمی‌شود.

به خاطر اینکه EA یک رشته نسبتاً جدید است، توجه آن به سطوح مفهومی شبیه به یک نقطه طبیعی خروج به نظر می‌رسد. از طرف دیگر، به نظر می‌رسد - بیشتر از ۲۵ سال بعد از اولین مقاله زاکمن (۱۹۸۷)- حالا موقع آن است که در نظر بگیریم که چگونه اهداف و مزایای دفاع شده از طریق EA تعریف شده‌اند و می‌توانند از طریق فعالیت‌های عملیاتی تضمین شوند که سازمان‌های امروزی را شکل و تغییر شکل دهند. علاوه بر این، با حرکت از یک نظم و انضباط فنی مهم متمرکز بر مشکلات فنی کوچک و راه حل‌ها به سمت نظم و انضباط کسب‌وکار، EA باید نشانه‌های روش‌تری را فراهم کند که طرح‌های IT حرکت دهنده کسب‌وکار در مسیری درست می‌باشند (فانستند و سابرامانی ۲۰۰۹).

چگونه هر دو هدف پروژه‌های فردی را به اهداف گستره‌سازمانی کشف شده توسط فانستاد و رابرتون (۲۰۰۶) پیوند بزنیم، چیزی که اهمیت تضمین هم ترازی بین سه سطح کسب‌وکار را این‌گونه بیان می‌کنند: سطح شرکت، سطح کسب‌وکار و سطح گروه پروژه. این از طریق مثال حکومت شرکت گستره و مکانیسم ارتباط انجام شده است (فانستاد و رابرتون ۲۰۰۶). اگرچه این دستورالعمل‌های کلی وجود دارند، اما هم عملکرد و هم تئوری به نظر می‌رسند که فاقد نشانه‌های واقعی در مورد اینکه چگونه در هر پروژه با معماری نهایی همکاری می‌کنند هستند. این چیزی بود که تحقیق پشت این مقاله را تحریک کرد، باهدف بیان کردن دانش بر اینکه چگونه EA می‌تواند به وسیله جستجو

کردن درک این شیوه‌ها به منظور ارزیابی اینکه چگونه عناصر مختلف با معماری ارائه شده همکاری می‌کنند، به کار گرفته شود.

مقاله با این سؤال تحقیق آغاز شد: دانش فعلی و تحقیق بر روی تکامل EA چیست؟ و شکاف‌های تحقیقاتی که باید در این موضوع بیان شوند چیست؟

این مقاله این‌گونه پیگیری می‌شود. بخش بعدی بیشتر مفهوم EA و تکامل EA را به منظور بازبینی از زمینه‌های مطالعه شده برای خواننده ارائه می‌کند. علاوه بر این مفهوم EA برای هدایت تجزیه و تحلیل بیشتر ادبیات بررسی شده به وسیله شیوه‌های رایج برای ارزیابی همکاری با EA در نظر گرفته شده بود. مفهوم به وسیله جزئیات روش‌شناسی بازبینی پیگیری می‌شود و تجزیه تحلیل همکاری‌ها به طور موفقیت‌آمیزی از طریق فرایند تحقیق شناخته می‌شوند. از این به بعد، این تحقیق بر روی ارزیابی EA بحث می‌کند. بر اساس تجزیه تحلیل‌ها و بحث‌ها، نتیجه‌گیری بر اساس حالت این تحقیق و روش‌های آن برای تحقیق بیشتر ممکن می‌شود – بدین‌وسیله به دو سؤال تحقیق پرداخته می‌شود. به منظور درک بهتر از اینکه چگونه EA می‌تواند ارزیابی شود، یک درک کلی از EA و مفهوم‌های اصلی آن ضروری است. بر این اساس، پاراگراف زیر، مفهوم EA به عنوان پایه و اساس برای بازبینی بیشتر را فراهم خواهد کرد.

مفهوم ارزیابی معماری سازمانی

از وقتی که EA به عنوان رشتهدی در ابتدای دهه ۱۹۸۰ با روش طراحی سیستم کسب و کار IBM ظاهر شد (آلمان و همکاران؛ ۲۰۱۲؛ زاکمن ۱۹۸۷) و سپس توسعه چهارچوب زاکمن انجام گرفت (زاکمن ۱۹۸۷)، EA هردو را هم در دانشگاه و هم در عمل توسعه داد. EA به عنوان یک مفهوم با ابهام زیادی همراه است (کاپلمن ۲۰۱۰ P.1). با این وجود، به دست آوردن انواع تکامل مرتبط با EA به درک و مفهوم این موضوع نیاز دارد. تعریف‌های زیر از EA به عنوان آغاز برای فهم بیشتر استفاده شده‌اند.

مفهوم اصلی	تعریف	

(CISR ۲۰۱۴)	"منطق سازمان گرا برای فرایند کسبوکار و قابلیت‌های IT، یکپارچه‌سازی و استانداردسازی الزامات مدل عملیاتی شرکت را منعکس می‌کند"	یکپارچه‌سازی و استانداردسازی فرایندهای اصلی
Lankhorst (p. ۳ ۲۰۰۵)	"یک کل منسجم از اصول، روش‌ها، و مدل‌ها که در طراحی و تحقق ساختار سازمانی، یک شرکت، فرایندهای کسبوکار، منظومه‌های اطلاعاتی، و زیرساخت به کار گرفته شده‌اند"	طراحی و تحقق ساختار سازمانی، فرایندهای کسبوکار، منظومه‌های اطلاعاتی و زیرساخت.
Bernard (31p. 2012)	تجزیه تحلیل و سندسازی از یک سازمان در حالات آینده و فعلی خود از یک استراتژی یکپارچه، کسبوکار، و دیدگاه فن‌آوری	نمای یکپارچه استراتژی، کسبوکار و فن‌آوری.

جدول 1. تعریف‌های معماري سازمانی فعلی

بر اساس تعریف‌های بالا، واضح است که EA مفهومی وسیع است. به این دلیل، آن می‌تواند برای در برگرفتن همه عناصر EA و اینکه چگونه آن‌ها به هم‌دیگر مرتبط می‌شوند به چالش کشیده شود. به همین خاطر، تعدادی از چارچوب‌های EA وجود دارند که عناصر اصلی EA را توصیف می‌کنند. این چارچوب‌ها اغلب به زیر دامنه‌های مختلفی تقسیم می‌شوند که در بعضی موارد می‌توانند بیشتر تقسیم شوند (کاپلمن ۲۰۱۰ p. ۲۴۷)، برای مثال معماري کسبوکار، معماري اطلاعات، و معماري فني (کاپلمن ۲۰۱۰ p. ۲۴۷)، يا معماري اطلاعات، معماري کاربردها، و معماري فن‌آوری (اسپواک و هیل ۱۹۹۳).

این موضوع سطحی از انتزاع را برای معماران EA مجاز می‌سازد. هرچند، تعریف‌های بالا (جدول 1) این استرس را ایجاد می‌کنند که چگونه EA نه فقط با سطوح مختلف فني سازمانی در ارتباط است، بلکه با سطوح استراتژيک و تاکتیکي سازمان نيز در ارتباط است. برای مثال با درگير شدن در سياست سازمانی و انسجام استراتژيک، همکاري

EA اغلب به عناصر غیرقابل سنجش مرتبط می‌شود، و اغلب به شیوه‌های دیگر نسبت به اندازه گیری‌های مالی موردنرسی قرار می‌گیرد، اما در عوض از طریق ارزیابی مزایای تحقیق‌یافته سنجیده می‌شود (پلسیوس و همکاران، ۱۲۰۲). بعضی از مزایای مشخص شده توسط Tam و همکاران (۱۱۲۰) در مقالات، ریسک کاهش‌یافته، یکپارچگی توسعه‌یافته، پایداری، فرایندهای کسب‌وکار توسعه‌یافته، و افزایش پاسخگویی و راهنمایی به تغییر، هستند. بر این اساس، EA از یک طرف بر روی راه حل‌های فن‌آوری و اینکه فن‌آوری چگونه می‌تواند به حمایت از فرایندهای استانداردسازی موجود کمک کند، تمرکز می‌کند. بنابراین EA هم ترازی بین IT و بقیه کسب‌وکار را توانمند می‌سازد. EA از طریق این هم ترازی به عنوان راهبر اجرای کسب‌وکار ارتقا یافته به وسیله فرایند روزمره دیجیتالی شدن و قابلیت‌ها، دیده می‌شود (راس و همکاران، ۶۰۰۲-۳p. ۲۰۰۹؛ ویل و راس ۲۰۰۶-۱P.). اما، از طرف دیگر، نه فقط بازدهی فرایندهای فعلی را هدایت می‌کند، بلکه اثر در حال پیشرفت را نیز هدایت می‌کند، EA همچنانی باید استراتژی سازمانی، و حالت آینده سازمان را در نظر بگیرد. به این دلیل، EA هم با "به عنوان - است" و هم با رویارویی با معماری "to-be" سازمان در ارتباط است.

برای گرفتن یک نمای کلی از حالت فعلی EA سازمان و تحقق حالت آینده، معماران سازمان اغلب معماری خود را به عنوان وارد شونده در میان تعدادی از مراحل معماری یا سطوح کامل توصیف و در نظر می‌گیرند (گروه - آزاد ۹۰۰۲؛ راس و همکاران، ۰۰۰۲؛ ویل و راس ۰۰۰۹). همانند سازمان‌های تغییر کننده از یک مرحله کامل به مرحله دیگر، آن‌ها نیز سرمایه‌گذاری خود را در IT و طراحی دوباره فرایند کسب و اولویت‌ها و اهداف معماری آن‌ها انجام می‌دهند و کار را تغییر می‌دهند (راس و همکاران، ۰۰۰۷-۷۱p).

پس از ثبت مفهوم کلی EA، به عنوان آغاز ساختار فرایند تحقیق برای تکامل EA و انتخاب مناسب‌ترین همکاری‌ها، بخش زیر تمایل دارد که یک درک کلی بیشتری از ارزیابی EA همان‌طور که در این مقاله دیده می‌شود ارائه کند.

۲.۱ انواع ارزیابی برای معماری سازمانی

همان‌طور که در پارagraf بالا توضیح داده شد، EA مفهوم وسیعی است. به این دلیل، ارزیابی در ارتباط با EA می‌تواند شکل‌های مختلفی را بگیرد، و می‌تواند برای مفهوم‌سازی مشکل باشد. در این مقاله، ارزیابی همان‌طور که در دیکشنری

انگلیسی آکسفورد تعریف شده است فهمیده می شود که به این معنی است: "تشکیل یک ایده از مقدار، عدد یا ارزش" (استیونسون 2012). این به معنی این است که این مطالعه انواع ارزیابی از هردو ویژگی کیفیت و کمیت را در نظر می گیرد. به علاوه، ارزیابی های EA می توانند تمرکز فن آوری داشته باشند، اما همچنین می توانند بر روی ابعاد کسب و کار یا استراتژیک تمرکز کنند. بر طبق مفهوم بالا، همه این ابعاد، شامل دیدگاهی کلی از EA می شوند. از یک طرف، ارزیابی های متمرکز بر فناوری به طور عمده با خصوصیات دستگاه ها در ارتباط هستند، برای مثال دقت داده ها (نارمن و همکاران 2011)، اصلاح (لاجراستروم و همکاران، 2010)، و استفاده (نارمن و همکاران. 2012). این ارزیابی ها همیشه با استفاده از سنجش های کمی و محسوس انجام می شوند. از طرف دیگر، ارزیابی های متمرکز از نظر استراتژیک به طور عمده با سطح موفقیت های اهداف کسب و کار یا استراتژیک (دومی و همکاران. 2013، کارتل و همکاران. 2012)، مزايا (نایمی و پکولا 2009) و ابعاد کمی دیگر در ارتباط هستند. علاوه بر این، ارزیابی های EA می توانند در سطوح مختلف فراوانی در نظر گرفته شوند. برای مثال، قابلیت همکاری، می تواند از یک کسب و کار، فرایند، خدمات یا سطح داده ها (المیر و همکاران. 2011) دیده شود. از قرار معلوم، کسی نمی تواند این مفهوم را به همان شیوه های که در سطوح مختلف به عنوان قابلیت همکاری با ویژگی های معنایی در ارتباط است ارزیابی کند در حالی که ابعاد دیگر نسبت به قابلیت همکاری خدمات در ارتباط هستند. و همین موضوع برای مفهوم هایی مانند مهارت صادق است، چیزی که اغلب یک هدف استراتژیک را در نظر می گیرد، اما نمی تواند از تعداد زیادی از فراهم کننده های مختلف مانند فن آوری، مردم، نوآوری و غیره حاصل شود. در حالی که تعدادی از ظرفیت های مختلف مانند پاسخگویی، صلاحیت، انعطاف پذیری، و سرعت را پوشش می دهند (شريفی و ژانگ 1999؛ شرهی و همکاران. 2007).

ظاهرآ، ارزیابی EA وظیفه ساده ای نیست و به دامنه ای از انواع ارزیابی های مختلف نیاز دارد. هر چند، این موضوع حتی پیچیدگی بیشتری می گیرد، اگر یک نفر در نظر بگیرد که چگونه تفاوت ها بین سازمان ها می توانند تأثیر بگذارند، کدام عنصر باید ارزیابی شود و چگونه. همان طور که قبلآ گفته شد، سازمان های مختلف می توانند در سطوح مختلف معماری عمل کنند. به این دلیل، ارزیابی مهارت سازمان ممکن است نتواند به طور برابر با سازمان کمتر رشد کرده مرتبط باشد- سعی کنید که ظرفیت های اساسی آنها را، همانند سازمان با سطح خیلی بالا به وجود آورید که در حال حاضر به اندازه

کافی فناوری خود را استانداردسازی ، و فرایندهای خود را یکپارچه و بازدهی عملیاتی را حاصل می کنند (راس و همکاران). در همان زمان، عوامل دیگر مانند اندازه سازمان، بخش دقیق آن، استراتژی و غیره را نیز حاصل می کنند. به علاوه اینکه بر چه نوعی از ارزیابی تأثیر می گذارد و چگونه ارزیابی می تواند انجام شود. علاوه به راین، ارزیابی هایی که در ارتباط با EA انجام شده اند اغلب خود معماری را نمی سنجند، به جز عناصری که با EA در ارتباط هستند. برای مثال، خدمات (نارمن و همکاران. 2013)، درخواست ها (نارمن و همکاران. 2012)، فرایندها، منظومه های سازمانی (لاگرستروم و همکاران. 2012)، کاندیدهای معماری (رضوی و همکاران. 2010؛ رضوی و همکاران. 2009) یا پروژه ها (کارتل و همکاران. 2012).

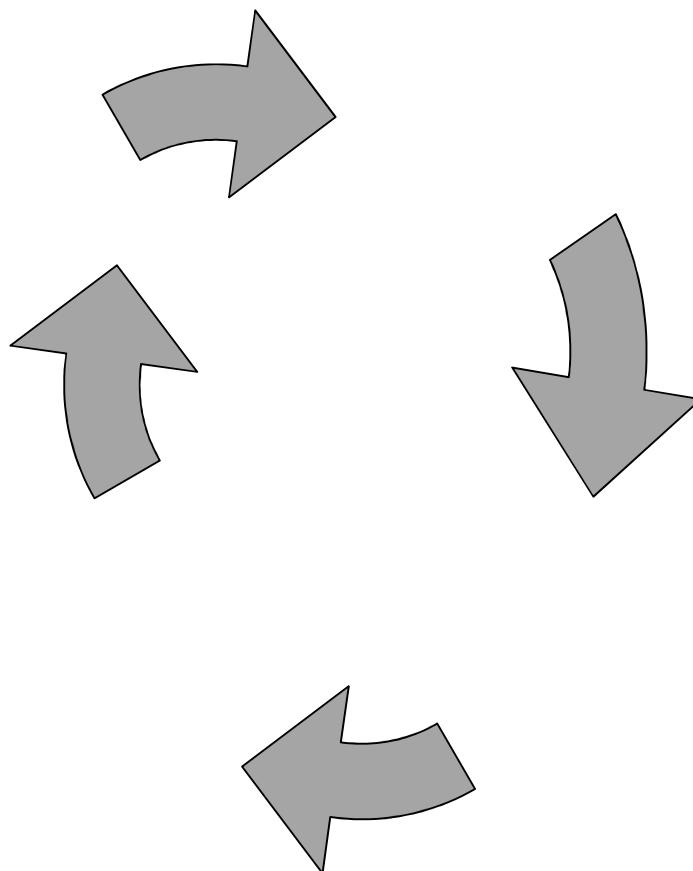
با پوشش دادن بسیاری از ابعاد کسب و کار، همچنین ممکن است که ادبیات مرتبط با ارزیابی عناصر EA مانند مدل سازی فرایند را (فان بروخ و همکاران. 2010) محدود کند، و ممکن است به طور صریح با مفهوم EA در همکاری نوشتاری مرتبط نشود.

تفاوت مهم دیگر برای ارزیابی این است که آیا آن برای ارزیابی موقعیت فعلی در نظر گرفته شده است- برای مثال عملکرد (نارمن و همکاران. 2013) یا فرایندهای موجود (ستیوان 2013)- و یا اینکه کسی در حال سعی کردن است که برای مثال موارد کسب و کار پروژه را ارزیابی کند یا سناریوهای معماری to-be آینده را معرفی کند (گاملگاد و همکاران. 2007؛ لانگ و مندلینگ 2011). از قرار معلوم، انواع ارزیابی استفاده شده برای دسترسی به موقعیت دقیق می توانند به طور کامل از آن هایی که برای ارزیابی مرحله بعدی به کار گرفته شده اند متفاوت باشند.

با نگاهی به انواع ارزیابی در رابطه با EA از یک چشم انداز گسترشده، این تحقیق ادبی در رابطه با موضوع و باهدف مشخص کردن نگرش های تحقیق فعلی، روش ها و سنجش های موجود برای EA به منظور گرفتن یک نمای کلی از اینکه چگونه مفهوم EA می تواند ارزیابی شود، هدایت شده است، و چیزی که در محدوده های دانش مرتبط با ارزیابی، EA را کم دارد. این فرایند تحقیقی در پاراگراف های بعدی بیشتر مورد بحث قرار می گیرد.

به طور کلی، این تحقیق به دنبال یک فرایند شبیه به یکی از چارچوب‌های توصیف شده توسط فام بروخ و همکاران (2009) هست. بر این اساس، آغاز مطالعه تعریفی از حوزه بررسی به وسیله در نظر گرفتن تمرکز، اهداف، بعد، پوشش، سازمان و مستمعین بررسی است (فام بروخ و سایرین، 2009). با توجه به این حوزه، تصمیم گرفته شد که به همکاری‌های مرتبط با عناصر ارزیابی مرتبط با EA توجه شود، برای مثال، به وسیله مشخص کردن سنجه‌ها یا روش‌هایی برای اندازه‌گیری.

تعریف حوزه به وسیله مفهوم این موضوع و تجزیه تحلیل و نتایج تحقیق ادبی دنبال شد. همان‌طور که در شکل 1، نشان داده شد، این در یک مدل تکراری اتفاق افتاد که در بعضی از موارد درون‌بینی‌هایی را جستجو و تجزیه و تحلیل می‌کند که در تغییرات برای تصمیم‌های اولیه درباره بررسی حوزه و مفهوم این موضوع حاصل می‌شوند.

-1 - تعریف موضوع

-2 - بررسی مفهوم حوزه

3- ادبیات

4- جستجوی تجزیه و تحلیل ادبیات

شکل 1. فرایند تحقیق از اقتباس از (اندرسون و سوجویگ 2013)

اگرچه مفهوم این موضوع به عنوان درون‌بینی‌های جدید از طریق فرایند به تصویر کشیده شده در بالا (شکل 1) به دست آمده، تغییر کرد، اما مفهوم اولیه به عنوان یک مسیر کلی مهم و ساختاری در میان فرایند به کار گرفته می‌شود. پس از تأسیس حوزه بررسی و مفهوم موضوع، مرحله زیر برای تحقیق ادبی همانطور که در زیر آمده هدایت می‌شود.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

✓ لیست مقالات ترجمه شده

✓ لیست مقالات ترجمه شده رایگان

✓ لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI

سایت ترجمه فا؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی